

مجله دست آوردهای روان‌شناسی
(علوم تربیتی و روان‌شناسی)
دانشگاه شهید چمران اهواز، پاییز و زمستان ۱۳۹۴
دوره‌ی چهارم، سال ۲۲-۳ شماره‌ی ۲
صص: ۱۵۲-۱۳۷

تاریخ دریافت مقاله: ۹۳/۰۱/۲۴
تاریخ بررسی مقاله: ۹۳/۰۳/۲۷
تاریخ پذیرش مقاله: ۹۴/۰۹/۲۴

پیش‌بینی احساس غربت بر اساس سبک‌های دلستگی و ارتباط با همسالان در دانشجویان دختر

* منصور بیرامی

** سمیه کشاورزی

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی نقش سبک‌های دلستگی و ارتباط با همسالان در پیش‌بینی احساس غربت و ایجاد آن انجام شد. گروه نمونه شامل ۲۹۳ دانشجوی دختر دانشگاه تبریز در سال تحصیلی ۹۲-۹۱ بود که به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. مقیاس احساس غربت فن فلیت، پرسشنامه‌ی سبک دلستگی هازن و شیور و خردۀ مقیاس ارتباط با همسالان از مقیاس مهارت‌های اجتماعی ماتسون (۱۹۸۳) ابزارهای پژوهش بودند. تحلیل رگرسیون چندگانه به شیوه همزمان برای تحلیل داده‌های پژوهش استفاده گردید. نتایج نشان داد سبک دلستگی اجتنابی و سبک دلستگی دوسوگرا احساس غربت را پیش‌بینی می‌کنند. ارتباط با همسالان پیش‌بین معنی‌داری احساس غربت نیست.

کلید واژگان: احساس غربت، سبک دلستگی ایمن، سبک دلستگی نایمن (اجتنابی، دوسوگرا)، ارتباط با همسالان

dr.dayrami@yahoo.com

keshavarzi.somaye@gmail.com

* استاد روان‌شناسی دانشگاه تبریز

** دانشجوی دکتری روان‌شناسی تربیتی (نویسنده مسئول)

مقدمه

احساس غربت^۱ به مجموعه‌ای از احساسات ناخوشایند و بعضًا غیرقابل تحمل اطلاق می‌شود که پس از ترک خانه، خانواده، دوستان و محیط مأнос زندگی تجربه می‌شوند و بیانگر یک حالت انگیزشی- شناختی پیچیده است که در اصل بر احساس فقدان و دلتنگی نسبت به خانواده، دوستان و محیط زندگی مرکز می‌شود (وان تیلبورگ، وینگروهت و وان هگ،^۲ ۱۹۹۶؛ فیشر و هود^۳، ۱۹۸۸). بسیاری از نوجوانانی که پس از اتمام دبیرستان به دانشگاه راه می‌یابند، برای اولین بار از والدین خود جدا می‌شوند و به یک محیط جدید پا می‌گذارند. فن فلیت^۴ (۲۰۰۱) اظهار می‌دارد که در مجموع ۵۰ الی ۷۰ درصد افراد حداقل یک بار در عمر خویش احساس غربت را تجربه کرده‌اند. دشواری در کنار آمدن با دوستان، فقدان حمایت‌های عاطفی و اجتماعی و مشکلات آموزشی از مهم‌ترین عوامل تنشزا در دوران دانشجویی است (پترسون و آزنتر^۵، ۲۰۰۱؛ مولوی و میرحکاک، ۱۳۸۲). با توجه به نوع دلبتگی این افراد، می‌توان پیش‌بینی کرد که آیا آنها از عهده‌ی این موقعیت اضطراب‌زا برمی‌آیند یا خیر. سبک دلبتگی، فرایندی است که بین مادر (یا مراقب اولیه) و کودک در ماههای اولیه تولد با ایجاد یک ارتباط عاطفی و هیجانی و متقابل، به وجود می‌آید. بانفوذترین نظریه در مورد دلبتگی والد- فرزندی، نظریه‌ای است که توسط بالبی^۶ مطرح شد و اینسورث^۷ آن را مورد بررسی بیشتری قرارداد که شامل سبک‌های دلبتگی ایمن، نایمن اجتنابی و نایمن دو سوگرا بود (زیگلمان^۸، ۱۹۹۹). این سبک‌ها بعداً در مورد بزرگسالان نیز تأیید شدند (هازن و شیور،^۹ ۱۹۸۷؛ فینی^{۱۰}، ۲۰۰۲؛ نافتل^{۱۱} و شیور، ۲۰۰۶).

دانشجویانی که دارای سبک دلبتگی ایمن هستند، در نیم سال اول تحصیلی به طور مکرر

1- homesickness

2- Van Tilburg, Vingerhoet, & Van Heck

3- Fisher & Hood

4- Van Vliet

5- Petterson & Arnett

6- Bowlby

7- Ainsworth

8- Sigelman

9- Hazan & Shaver

10- Feeney

11- Noftle

به خانه می‌روند یا از طریق تلفن با اعضای خانواده تماس برقرار می‌کنند، درست مانند کودکان دلبسته اینم که بعد از جدایی از مادرشان گریه می‌کنند؛ ولی بعد از مدتی این اشتغال فکری کاهش می‌یابد و به طور سازگارانه با موقعیت جدید برخورد می‌کنند. این دانشجویان از نظر وضعیت جسمانی و سازگاری اجتماعی، وضعیت مطلوبی دارند. دانشجویانی که دارای سبک دلبسته دوسوگرا هستند، در برقراری روابط در محیط جدید دچار آشفتگی می‌شوند و حالتی از تعارض و دودلی دارند. این افراد، اشتیاق زیادی به نزدیکی با دیگران دارند؛ اما هم‌زمان از اینکه ترک شوند نیز ترس بسیاری دارند و سرانجام شدیداً به دیگران، بسیار وابسته می‌شوند (زیگلمون، ۱۹۹۹). دانشجویان دارای سبک دلبسته اجتنابی، از گروه کناره‌گیری کرده و احتیاج به برقراری تماس با والدین یا دلتنگی را انکار می‌کنند. این افراد از ایجاد روابط جدید می‌ترسند و به وسیله‌ی عدم بیان نیازشان به عشق و محبت، از خود دفاع می‌کنند (زیگلمون، ۱۹۹۹). نتایج پژوهش‌هایی که به بررسی رابطه‌ی احساس غربت و سبک‌های دلبستگی پرداخته‌اند، حاکی از پیش‌بینی کنندگی منفی احساس غربت توسط بُعد دلبستگی اینم و پیش‌بینی کنندگی مثبت احساس غربت، توسط ابعاد سبک دلبستگی نایمن (اجتنابی و دوسوگرا) بودند (استروب، فن فلیت، هوستون و ویلز^۱؛ قنبری، آزاد فلاح، رسول‌زاده طباطبایی و فرهای، ۱۳۸۵).

اگرچه ارتباط والدین برای رشد فرزندان بسیار مهم می‌باشد، همان‌گونه که فرزندان بزرگ‌تر می‌شوند، به طور فزاینده‌ای با افراد بیرون از خانواده تعامل برقرار می‌کنند. خصوصاً از دوران نوجوانی، فرزندان روابط صمیمانه‌ای را خارج از خانه تنظیم می‌کنند و نقش گروه همسالان در زندگی آنان افزایش می‌یابد. گروه همسالان نیز همچون خانواده می‌تواند در شکل‌گیری شخصیت کودک مؤثر باشد. تحقیقات نشان می‌دهد که رابطه مثبت گروه همسالان یکی از عوامل محافظتی است که موجب پیامدهای انطباقی خصوصاً در زمان استرس و فشار و سختی‌ها و چالش‌های زندگی از جمله احساس غربت می‌باشد (بوگتال^۲، ۲۰۰۳؛ ولمن و ارفورد^۳، ۱۹۹۹؛ هدگر، بویوین، ویtarو و بوکوسکی^۴). به طور خلاصه می‌توان گفت

1- Stroebe, van Vliet, Hewstone, & Willis

2- Bugental

3- Velleman & Orford

4- Hodges, Boivin, Vitaro, & Bukowski

تغییر محیط زندگی در دانشجویانی که از خانواده خود دور می‌باشند، موجب احساس غربت، تنها و دلتنگی بیشتری می‌گردد. عوامل متعدد خانوادگی (مانند سبک‌های دلبستگی) و اجتماعی (مانند کیفیت و نحوه ارتباط با دوستان و همسالان) می‌تواند برافزايش یا کاهش احساس غربت دانشجویان اثر بگذارد. در زمینه تأثیر هم‌زمان سبک دلبستگی و ارتباط با همسالان بر احساس غربت دانشجویان مطالعه‌ای یافت نشد، همچنین نتایج برخی پژوهش‌ها نشان می‌دهد که زنان بیشتر از مردان دچار احساس غربت می‌شوند (قبری و همکاران، ۱۳۸۵؛ آرچر، آیرلند، آموس، براد و کارید، ۱۹۹۸؛ بروین، فارنهام و هاووس، ۱۹۸۹). به همین دلیل، در پژوهش حاضر این سؤال مطرح است آیا سبک‌های دلبستگی و ارتباط با همسالان نقشی در پیش‌بینی احساس غربت و ابعاد آن در دانشجویان دختر دارند.

روش جامعه، نمونه، روش نمونه‌گیری

این پژوهش از نوع توصیفی- همبستگی به روش پیش‌بینی است. جامعه آماری پژوهش را تمامی دانشجویان دختر غیربومی دانشگاه تبریز که در سال تحصیلی ۱۳۹۱-۹۲ مشغول تحصیل بودند، تشکیل داد. از این جامعه، به روش نمونه‌گیری در دسترس، درمجموع ۳۰۰ نفر موردنرسی قرار گرفتند. بعد از نمره‌گذاری پرسشنامه‌ها، اطلاعات ۷ نفر به علت نقص از فرایند تحقیق کثار گذاشته شد و درنهایت ۲۹۳ پرسشنامه به عنوان نمونه‌ی آماری استخراج شدند.

ابزار تحقیق

مقیاس احساس غربت^۳: این مقیاس توسط اژه‌ای، دهقانی، گنجوی و خداپناهی (۱۳۸۷) بر اساس مقیاس احساس غربت فن فلیت (۲۰۰۱) اعتبار یابی شده است که پنج عامل دلتنگی برای خانواده، احساس تنها، دلتنگی برای افراد و محیط آشنا، مشکلات در سازگاری، میل برگشت به موطن را در ۳۹ گویه ۵ گزینه‌ای از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۵)

1- Archer, Ireland, Amos & Broad
2- Brewin, Furnham, & Howes
3- Homesickness Scale

موردنیش قرار می‌دهد. فن فلیت (۲۰۰۱) و اژه‌ای و دیگران (۱۳۸۷) روایی و پایایی این مقیاس را مطلوب گزارش کردند. در پژوهش حاضر پایایی کل مقیاس با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ $\alpha = 0.92$ ، و برای زیر مقیاس‌های دلتگی برای خانواده، احساس تنهایی، دلتگی برای افراد و محیط آشنا، مشکلات در سازگاری، میل برگشت به موطن به ترتیب $\alpha = 0.86$ ، 0.79 ، 0.82 ، 0.87 ، 0.82 ، 0.87 به دست آمد. همچنین برای بررسی روایی از روش همسانی درونی استفاده شد. به‌این‌ترتیب که ضریب همبستگی خردۀ مقیاس‌ها با نمره کل محاسبه شدند که همه‌ی آن‌ها در سطح کمتر از 0.001 معنی‌دار بودند.

پرسشنامه‌ی سبک‌های دلبستگی: این پرسشنامه با بهره‌گیری از مواد آزمون دلبستگی هازن و شیور (۱۹۸۷) توسط بشارت (۱۳۷۹) هنجاریابی شده است. این پرسشنامه ۳ عامل سبک دلبستگی ایمن، سبک دلبستگی نایمن اجتنابی، سبک دلبستگی نایمن دوسوگرا را در ۲۱ گویه پنج گزینه‌ای از هرگز (۱) تا همیشه (۵) موردنیش قرار می‌دهد. بشارت (۱۳۷۹) روایی و پایایی پرسشنامه را مطلوب گزارش کرده است. در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برای زیرمقیاس‌های دلبستگی ایمن، سبک دلبستگی نایمن اجتنابی، سبک دلبستگی نایمن دوسوگرا به ترتیب $\alpha = 0.73$ ، 0.78 ، 0.73 به دست آمد. در پژوهش حاضر به‌منظور تعیین روایی سازه‌ی پرسشنامه از روش تحلیل عامل به روش مؤلفه‌های اصلی با چرخش واریماکس استفاده شد. ملاک استخراج عوامل، ارزش ویژه بالاتر از یک و شیب منحنی اسکری بود. مقدار KMO برابر با 0.75 بود که حاکی از کفايت نمونه‌گیری محتوايی می‌باشد. ضریب آزمون بارتلت نیز برابر با 2261 با سطح معنی‌داری $p < 0.001$ بود. سه عامل به دست آمد که به ترتیب $20/54$ ، $17/56$ ، $8/03$ و در مجموع $46/13$ درصد واریانس موجود در پرسشنامه را تبیین می‌کردند.

پرسشنامه‌ی ارتباط با همسالان: این پرسشنامه یکی از ابعاد مقیاس مهارت‌های اجتماعی ماتسون و همکاران (۱۹۸۳) می‌باشد. این مقیاس دارای ۶۲ گویه و ۵ بعد مهارت‌های اجتماعی مناسب، رفتارهای غیراجتماعی، پرخاشگری و رفتارهای تکانشی، برتری‌طلبی و اطمینان زیاد به خود، رابطه با همسالان می‌باشد. بعده رابطه با همسالان در بردارنده گویه‌هایی در ارتباط با روابط بین دانش‌آموزان و دانشجویان با همسالان خود است و شامل ۸ گویه ۵ گزینه‌ای با دامنه‌ای از هرگز/هیچ وقت (۱) تا همیشه (۵) است. روایی و پایایی پرسشنامه توسط یوسفی و

خیر (۱۳۸۱) مطلوب گزارش شده است. در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ $\alpha = 0.62$ به دست آمد. همچنین برای بررسی روایی از روش همسانی درونی استفاده شد. به این ترتیب که ضریب همبستگی تمامی سوالات با نمره کل محاسبه شدند که همه آن‌ها در سطح کمتر از 0.001 معنی‌دار بودند.

یافته‌ها

در جدول ۱ شاخص‌های توصیفی شامل میانگین، انحراف معیار برای متغیرهای پژوهش آورده شده است.

جدول ۱. میانگین و انحراف معیار متغیرهای مورد پژوهش

انحراف معیار	میانگین	متغیرها
۵/۲۱	۲۴/۱۹	۱- دلبستگی این
۳/۷۳	۱۹/۰۸	۲- دلبستگی اجتنابی
۴/۸۵	۲۲/۱۱	۳- دلبستگی دوسوگرا
۳/۶۲	۱۵/۹۴	۴- ارتباط با همسالان
۳/۸۶	۱۹/۳۲	۵- دلتنگی برای خانواده
۳/۴۴	۱۰/۹۷	۶- میل به برگشت به موطن
۱/۴۸	۱۰/۳۷	۷- احساس تنهایی
۳/۰۵	۹/۴۳	۸- ناسازگاری با محیط‌های جدید
۲/۷۹	۱۳/۶۳	۹- دلتنگی برای دوستان صمیمی
۱۰/۳۳	۶۳/۷۲	۱۰- احساس غربت

به‌منظور بررسی چگونگی رابطه‌ی متغیرهای پژوهش، همبستگی مرتبه صفر آن‌ها با یکدیگر محاسبه شد که نتایج در جدول ۲ قابل مشاهده است.

پیش از انجام تحلیل رگرسیون ابتدا مفروضات آن مورد آزمون قرار گرفت. برای بررسی استقلال خطاهای از آزمون دوربین-واتسون^۱ استفاده شد. مقدار این آزمون به‌طورکلی از $1/64$ تا $1/88$ بود که بیانگر استقلال خطاهای است. برای بررسی نرمال بودن توزیع مانده‌ها از آزمون غیر پارامتری کولموگروف-اسمیرنوف^۲ استفاده شد که در همه موارد بیانگر عدم معنی‌داری آزمون

1- Durbin-Watson

2- Kolmogorov-Smirnov

جدول ۲. ماتریس همبستگی متغیرهای مورد مطالعه

متغیرها	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱- دلستگی ایمن									۱	
۲- دلستگی اجتنابی								۱	-۰/۰۱	
۳- دلستگی دوسوگرا						۱	** ۰/۳۶	** ۰/۱۸		
۴- ارتباط با همسالان						۱	** -۰/۳۱	** -۰/۰۵۳	۰/۲۷	
۵- دلتنگی برای خانواده						۱	۰/۱۱	۰/۰۹	-۰/۰۰۵	۰/۱۱
۶- میل به برگشت به موطن						۱	** ۰/۰۵۰	-۰/۰۴	۰/۲۵	۰/۲۳
۷- احساس تنهایی						۱	۰/۰۴	** -۰/۳۲	۰/۰۵۳	۰/۱۳
۸- ناسازگاری با محیط‌های جدید						۱	۰/۶۰	۰/۴۶	۰/۰۳۰	-۰/۰۴۱
۹- دلتنگی برای دوستان صمیمی						۱	** ۰/۲۴	۰/۰۸	۰/۴۸	۰/۰۵۵
۱۰- احساس غربت						۱	** ۰/۵۸	۰/۷۵	۰/۶۰	۰/۸۵

و درنتیجه نرمال بودن توزیع است و برای بررسی هم خطی چندگانه از شاخص‌های ضریب تحمل^۱ و عامل تورم واریانس^۲ استفاده گردید. نتایج نشان داد که بین متغیرهای پیش‌بین هم خطی وجود نداشته و نتایج قابل اعتماد است. سپس جهت بررسی نقش ابعاد سبک‌های دلستگی و ارتباط با همسالان در احساس غربت و ابعاد آن از رگرسیون چندگانه به شیوه‌ی همزمان استفاده گردید که نتایج آن‌ها در جداول ۳ تا ۸ آمده است.

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد مقدار آزمون F برای بررسی تأثیر سبک‌های دلستگی و ارتباط با همسالان بر احساس غربت برابر با ۱۷/۵۶ بوده که در سطح $p<0/001$ معنی‌دار است. نگاهی بر R^2 نشان می‌دهد که ۲۰ درصد از واریانس احساس غربت توسط سبک‌های دلستگی و ارتباط با همسالان تبیین می‌شود. ضرایب رگرسیون حاکی از آن است که سبک دلستگی دوسوگرا ($\beta=0/۳۳$) و سبک دلستگی اجتنابی ($\beta=0/۱۹$) می‌توانند احساس غربت را به طور مثبت و معنی‌دار پیش‌بینی کند.

1- tolerance

2- Variance Inflation Factor (VIF)

جدول ۳. نتایج رگرسیون چندگانه بهمنظور پیش‌بینی نمره کلی احساس غربت از طریق سبک‌های دلبستگی و ارتباط با همسالان

P<	t	β	R ²	R	P<	F	متغیر ملاک	متغیرهای پیش‌بین
۰/۱۵	۱/۴۴	۰/۰۸	۰/۲۰	۰/۴۴	۰/۰۰۱	۱۷/۵۶	احساس غربت	سبک دلبستگی ایمن
۰/۰۰۴	۲/۸۷	۰/۱۹						سبک دلبستگی اجتنابی
۰/۰۰۱	۵/۴۶	۰/۳۳						سبک دلبستگی دوسوگرا
۰/۸۹	۰/۱۳	۰/۰۰۹						ارتباط با همسالان

جدول ۴. نتایج رگرسیون چندگانه بهمنظور پیش‌بینی بعد دلتنگی برای خانواده از طریق سبک‌های دلبستگی و ارتباط با همسالان

P<	t	β	R2	R	p<	F	متغیر ملاک	متغیرهای پیش‌بین
۰/۳۸	۰/۸۹	۰/۰۶	۰/۰۳	۰/۱۸	۰/۰۶	۲/۳۳	دلتنگی برای خانواده	سبک دلبستگی ایمن
۰/۶۰	۰/۵۳	-۰/۰۴						سبک دلبستگی اجتنابی
۰/۰۵۲	۱/۹۵	۰/۱۳						سبک دلبستگی دوسوگرا
۰/۱۳	۱/۵۲	۰/۱۱						ارتباط با همسالان

نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد مقدار آزمون F برای بررسی تأثیر سبک‌های دلبستگی و ارتباط با همسالان بر دلتنگی برای خانواده برابر با ۲/۳۳ بوده که هیچ یک از ابعاد نتوانستند بعد دلتنگی برای خانواده را پیش‌بینی نمایند.

جدول ۵. نتایج رگرسیون چندگانه بهمنظور پیش‌بینی بعد میل به برگشت به موطن از طریق سبک‌های دلبستگی و ارتباط با همسالان

P<	t	β	R2	R	p<	F	متغیر ملاک	متغیرهای پیش‌بین
۰/۴۳	۰/۸۰	۰/۰۵	۰/۱۰	۰/۳۲	۰/۰۰۱	۸/۲۳	میل به برگشت به موطن	سبک دلبستگی ایمن
۰/۰۰۱	۳/۲۲	۰/۲۲						سبک دلبستگی اجتنابی
۰/۰۰۱	۳/۲۹	۰/۲۱						سبک دلبستگی دوسوگرا
۰/۰۷	۱/۸۳	۰/۱۳						ارتباط با همسالان

بر اساس جدول ۵ مقدار آزمون F برای بررسی تأثیر ابعاد سبک دلبستگی و ارتباط با همسالان بر میل به برگشت به موطن برابر با ۸/۲۳ بوده که در سطح $p < 0.001$ معنی دار است. نگاهی بر R^2 نشان می‌دهد که ۱۰ درصد از واریانس میل به برگشت به موطن توسط

سبک‌های دلبستگی و ارتباط با همسالان تبیین می‌شود. ضرایب رگرسیون نشان می‌دهد که سبک دلبستگی اجتنابی ($\beta=0.22$) و سبک دلبستگی دوسوگرا ($\beta=0.21$) می‌تواند میل به برگشت به موطن را به‌طور مثبت و معنی‌داری پیش‌بینی کند.

جدول ۶. نتایج رگرسیون چندگانه به‌منظور پیش‌بینی بعد احساس تنها‌یی از طریق سبک‌های دلبستگی و ارتباط با همسالان

P<	t	β	R ²	R	p<	F	متغیر ملاک	متغیرهای پیش‌بین
0.09	1.79	0.09	0.33	0.57	0.001	35/12	احساس تنها‌یی	سبک دلبستگی ایمن
0.05	2.02	0.12						سبک دلبستگی اجتنابی
0.001	7.87	0.43						سبک دلبستگی دوسوگرا
0.02	2.41	-0.15						ارتباط با همسالان

بر اساس جدول ۶ مقدار آزمون F برای بررسی تأثیر سبک‌های دلبستگی و ارتباط با همسالان بر ساختار فردی برابر با ۳۵/۱۲ بوده که در سطح $p<0.001$ معنی‌دار است. نگاهی بر R² نشان می‌دهد که ۳۳ درصد از واریانس احساس تنها‌یی توسط سبک‌های دلبستگی و ارتباط با همسالان تبیین می‌شود. ضرایب رگرسیون نشان می‌دهد که سبک دلبستگی دوسوگرا (0.43) و سبک دلبستگی اجتنابی ($\beta=0.12$) می‌تواند احساس تنها‌یی را به‌طور مثبت و معنی‌دار و ارتباط با همسالان ($\beta=-0.15$) می‌تواند به‌طور منفی و معنی‌دار پیش‌بینی کند.

بر اساس جدول ۷ مقدار آزمون F برای بررسی تأثیر سبک‌های دلبستگی و ارتباط با همسالان بر ناسازگاری با محیط‌های جدید برابر با ۳۰/۶۹ بوده که در سطح $p<0.001$ معنی‌دار است. نگاهی بر R² نشان می‌دهد که ۳۰ درصد از واریانس ناسازگاری با محیط‌های جدید توسط سبک‌های دلبستگی و ارتباط با همسالان تبیین می‌شود. ضرایب رگرسیون نشان می‌دهد که سبک دلبستگی دوسوگرا ($\beta=0.25$) و سبک دلبستگی اجتنابی ایمن ($\beta=0.23$) می‌توانند ناسازگاری با محیط‌های جدید را به‌طور مثبت و معنی‌دار و ارتباط با همسالان ($\beta=-0.23$) را به‌طور منفی و معنی‌داری پیش‌بینی کنند.

نتایج جدول ۸ نشان می‌دهد مقدار آزمون F برای بررسی تأثیر ابعاد سبک دلبستگی و ارتباط با همسالان بر دلتگی برای دوستان صمیمی برابر با ۳/۷۲ بوده که در سطح $p<0.006$ معنی‌دار است. نگاهی بر R² نشان می‌دهد که ۵ درصد از واریانس انسجام خانوادگی

جدول ۷. نتایج رگرسیون چندگانه بهمنظور پیش‌بینی بعد ناسازگاری با محیط‌های جدید از طریق سبک‌های دلبستگی و ارتباط با همسالان

P<	t	β	R2	R	p<	F	متغیر ملاک	متغیرهای پیش‌بین
۰/۳۵	۰/۹۴	۰/۰۵	۰/۳۰۰/۵۵۰/۰۰۱۳۰/۶۹	با محیط‌های جدید	ناسازگاری	سبک دلبستگی ایمن		
۰/۰۰۱	۳/۸۹	۰/۲۳						
۰/۰۰۱	۴/۴۳	۰/۲۵						
۰/۰۰۱	۳/۶۳	-۰/۲۳						

جدول ۸. نتایج رگرسیون چندگانه بهمنظور پیش‌بینی بعد دلتنگی برای دوستان صمیمی از طریق سبک‌های دلبستگی و ارتباط با همسالان

P<	t	β	R2	R	p<	F	متغیر ملاک	متغیرهای پیش‌بین
۰/۲۹	۱/۰۵	۰/۰۷	۰/۰۵	برای دوستان صمیمی	دلتنگی	سبک دلبستگی ایمن		
۰/۴۱	۰/۸۳	۰/۰۶						
۰/۰۳	۲/۲۳	۰/۱۴						
۰/۰۲	۲/۴۴	-۰/۱۸						

توسط ابعاد سبک دلبستگی و ارتباط با همسالان تبیین می‌شود. ضرایب رگرسیون بیانگر آن است که ارتباط با همسالان ($\beta=0/18$) و سبک دلبستگی دوسوگرا ($\beta=0/14$) می‌تواند دلتنگی برای دوستان صمیمی را به‌طور مثبت و معنی‌داری پیش‌بینی کند.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش سبک‌های دلبستگی، ارتباط با همسالان در پیش‌بینی احساس غربت در دانشجویان دختر غیربومی دانشگاه تبریز صورت پذیرفت. نتایج نشان داد که رابطه‌ی سبک دلبستگی اجنبایی و سبک دلبستگی دوسوگرا بالاحساس غربت مثبت و معنی‌دار است. به عبارت دیگر، دانشجویان دلبستگی نایمن، احساس غربت بیشتری را تجربه می‌کنند. اشخاص دارای سبک‌های دلبستگی نایمن، در رویدادها و مسائل جدید، برخوردهای ناکارآمد و ناسازگارانه از خود نشان می‌دهند که این عامل باعث دلتنگی بیشتر این افراد برای

محیط‌های قبلی شان می‌گردد (میکولینسر^۱ و شیور، ۲۰۰۳). افرادی که دارای سبک دلبستگی دوسوگرا هستند، در برابر چالش‌ها، چهار آشتفتگی می‌شوند و حالتی از تعارض و دودلی دارند. این افراد در کمک گرفتن از دیگران، اشتیاق زیادی به نزدیکی با دیگران دارند؛ اما از طرد شدن نیز، بیم و هراس بسیاری دارند و سرانجام شدیداً به دیگران وابسته می‌شوند (زیگلمن، ۱۹۹۹). افراد دارای سبک دلبستگی اجتنابی نیز، واکنش بسیار شدیدی نسبت به مسائل و موقعیت‌های دشوار از خود نشان می‌دهند. این افراد در انجام دادن رفتارهای مستقلانه چهار مشکل می‌شوند که این امر، موجب می‌شود در حل مسائل و مشکلات ضعیف عمل کرده و احساس تنها بی و احساس غربت بیشتری در برخورد با مسائل و موقعیت‌ها داشته باشند (میکولینسر و شیور، ۲۰۰۵).

نتایج حاصل از بررسی ارتباط با همسالان نیز نشان داد که این متغیر می‌تواند ابعاد احساس تنها بی، ناسازگاری با محیط‌های جدید و دلتگی برای دوستان صمیمی را به‌طور منفی و معنی دار پیش‌بینی می‌کند. تعامل ضعیف با همسالان موجب می‌شود که این افراد هنگامی که در معرض مشکلات قرار می‌گیرند، از دیگران کناره‌گیری کرده و توانایی تنظیم هیجانات خود را ندارند و اضطراب و ناراحتی زیادی را متحمل می‌شوند که موجب احساس غربت بیشتر در این افراد می‌شود (تامسون، ۲۰۰۸). بوکوسکی (۲۰۰۳) عنوان می‌کند که ارتباط همسالان می‌تواند تأثیر منفی مشکلات خانوادگی را کاهش دهد. رابطه مثبت گروه همسالان یکی از عوامل محافظتی است که موجب پیامدهای انطباقی خصوصاً در زمان استرس و فشار و سختی‌ها و چالش‌های زندگی از جمله احساس غربت می‌باشد (بوگتال، ۲۰۰۳؛ ولمن و ارفورد، ۱۹۹۹؛ هدگر و دیگران، ۱۹۹۹). زیگلمن (۱۹۹۹) در مورد تأثیر خانواده و دوستان بر رشد انطباقی افراد، عنوان می‌کند که در مورد میزان تأثیر والدین و همسالان در رویارویی با حوادث و چالش‌های زندگی، رقبتی بین والدین و همسالان وجود ندارد و آن‌ها به عنوان دو منبع مهم برای تأثیرگذاری هستند که با هم ترکیب شده و بر رشد افراد تأثیر می‌گذارند.

دلبستگی اجتنابی، ابعاد میل به برگشت به موطن، احساس تنها بی و ناسازگاری با محیط‌های جدید را به‌طور مثبت و معنی دار پیش‌بینی می‌کند. این یافته با نتایج پژوهش‌های استتروب و همکاران (۲۰۰۲) و قنبری و دیگران (۱۳۸۵) همسو می‌باشد. دانشجویان دارای

سبک دلسته اجتنابی آموخته‌اند از روابط صمیمانه با دیگران اجتناب کرده و به خودشان متکی باشند و حتی هنگامی که حمایت‌های اطرافیان برای بقا و بالندگی آن‌ها ضروری هم باشد، حمایتی را از طرف مقابله‌شان طلب نمی‌کنند (شاور و کلارک^۱، ۱۹۹۴). این افراد از گروه کناره‌گیری کرده و احتیاج به برقراری تماس با دیگران را انکار می‌کنند. آنان نسبت به دیگران نگرش منفی داشته و به وسیله فکر و گمان در مورد جدایی و مطرود شدن به وسیله کسانی که برایشان مهم هستند، دچار اندوه شده و احساس تنها‌یی بالایی را تجربه می‌کنند (زیگلمون، ۱۹۹۹). آنان در مواجهه با مکان‌ها و افراد جدید، دچار استرس و واماندگی شده و به راحتی نمی‌توانند به برقراری ارتباط مؤثر و شکل‌دهی پیوندهای عاطفی مثبت پردازند که این امر موجب ناسازگاری آنان با موقعیت‌های جدید می‌گردد (سروف^۲، ۲۰۰۵).

دلستگی دوسوگرا، ابعاد میل به برگشت به موطن، احساس تنها‌یی، ناسازگاری با محیط‌های جدید و دلتگی برای دوستان صمیمی را به طور مثبت و معنی‌دار پیش‌بینی می‌کند. این یافته با نتایج پژوهش‌های استروب و همکاران (۲۰۰۲) و قنبری و دیگران (۱۳۸۵) همسو می‌باشد. دانشجویانی که دارای سبک دلسته دوسوگرا هستند، در برقراری روابط در محیط جدید دچار آشفتگی می‌شوند و حالتی از تعارض و دودلی دارند. این افراد، اشتیاق زیادی به نزدیکی با دیگران دارند؛ اما هم‌زمان از اینکه ترک شوند نیز ترس بسیاری دارند و سرانجام شدیداً به دیگران، بسیار وابسته می‌شوند (زیگلمون، ۱۹۹۹). آنان مطمئن نیستند که مورد عشق و علاقه‌ی دیگران هستند یا این که ارزش عشق ورزیدن و مورد حمایت قرار گرفتن را دارند. این وضعیت همراه با تردید و هراس است که منجر به بدگمانی، اطمینان‌جویی مکرر، اعتراضات خشم‌آور و حسادت در این افراد می‌شود (میکولینسر و شاور، ۲۰۰۷). افراد دارای سبک دلستگی دوسوگرا از آن دسته راهبردهای تنظیم هیجانی استفاده می‌کنند که استرس را افزایش داده و هیجان‌های منفی را فعال می‌کنند و باعث می‌شوند موقعیت‌ها، استرس‌زاتر تجربه شوند و در این شرایط، افراد در مقابله با رویدادهای زندگی، شایستگی کمتری نشان خواهند داد. این افراد توانایی تحمل و کنار آمدن با استرس را ندارند؛ زیرا اطمینان ندارند که افراد حمایت کننده در دسترس خواهند بود که این امر موجب افزایش احساس تنها‌یی در آنان

1- Shaver & Clark
2- Sroufe

می‌گردد (میکولینسر و شیور، ۲۰۰۵، ۲۰۰۳).

پیشنهادهای پژوهش

با توجه به نتایج به دست آمده که پیوند عاطفی قوی بین والدین و فرزندان و همچنین ارتباط مثبت و مستحکم با همسالان نقش تعیین‌کننده‌ای در کاهش احساس غربت دانشجویان غیربومی دارند، پیشنهاد می‌شود که نهادهای تربیتی و همچنین مراکز مشاوره، برنامه‌هایی برای ارتقا آگاهی افراد انجام دهد و با آموزش تکنیک‌های مؤثر موجب افزایش سازگاری آنان با محیط‌های جدید و در نتیجه احساس غربت کمتر آنان گرددند. همچنین پیشنهاد می‌گردد در پژوهش‌های آتی عوامل دیگری همچون ویژگی‌های شخصیتی افراد، میزان درآمد و امکانات اقتصادی خانواده، تأثیر اساتید، جو حاکم بر دانشگاه‌ها و جامعه بر احساس غربت نیز مورد بررسی قرار گیرند.

منابع

- ازه‌ای، جواد، دهقانی، محسن، گنجوی، آناهیتا و خدابنده‌ی، محمدکریم (۱۳۸۷). اعتباریابی پرسشنامه احساس غربت در دانشجویان. *مجله علوم رفتاری*، ۲ (۱)، ۱-۱۲.
- بشارت، محمدعلی (۱۳۷۹). بررسی رابطه سبک‌های دلستگی با مشکلات زناشویی در زوجین نابارور. *فصلنامه تازه‌های رواندرمانی*، ۱۹ و ۲۰، ۶۶-۵۵.
- قنبری، نیکزاد، آزاد فلاخ، پرویز، رسول‌زاده طباطبائی، کاظم و فرهای، مهران (۱۳۸۵). رابطه هوش هیجانی و سبک‌های دلستگی با احساس غربت. *تازه‌های علوم شناختی*، سال ۸ شماره ۱.
- مولوی، حسین و میرحکاک، طاهره (۱۳۸۲). رابطه بین سلامت عمومی، مشکلات دانشجویان، میزان استرس و عملکرد تحصیلی در دانشجویان کارشناسی دانشگاه اصفهان. *دانش و پژوهش در روان‌شناسی*، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسگان، سال هفدهم، ۱۳۴-۱۱۹.
- یوسفی، فریده و خیر، محمد (۱۳۸۱). بررسی پایابی و روایی مقیاس سنجش مهارت‌های اجتماعی ماتسون و مقایسه عملکرد دختران و پسران دیبرستانی در این مقیاس. *مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز*، ویژه نامه علوم تربیتی، ۱۸ (۲)، ۲۸-۲۱.
- Archer, J., Ireland, J., Amos, S. L., Broad, H., & Currid, L. (1998). Duration of Homesickness Scale. *British Journal of Psychology*, 89, 205-221.
- Brewin, C. R., Furnham, A., & Howes, M. (1989). Demographic and psychological determinants of homesickness and confiding among students. *British Journal of Psychology*, 80, 467-477.
- Bugental, D. B. (2003). *Thriving in the Face of Childhood Adversity*. New York: Psychology Press.
- Bukowski, W. (2003). What does it mean to say that aggressive children are competent or incompetent. *Merrill-Palmer Quarterly*, 49, 390-400.
- Feeney, J. A. (2002). Attachment, marital interaction and relationship satisfaction. *Personal Relationship*, 13, 19-36.
- Fisher, S. & Hood, B. (1988). Vulnerability factors in the transition to university: self-reported mobility history and sex differences factors of psychological disturbance. *British Journal of Psychology*, 79, 309-320.

- Hazan, C., & Shaver, P. (1987). Romantic Love conceptualized as an attachment process. *Personality and Social Psychology*, 52 (3), 511-524.
- Hodges, E., Boivin, M., Vitaro, F., & Bukowski, W. (1999). The power of friendship: protection against an escalating cycle of peer victimization, *Developmental Psychology*, 35, 94-101.
- Matson, J. L., Esveldt-Dawson, K., & Kazdin, A. E. (1983). Validation of methods for assessing social skills in children. *Journal of Clinical Child Psychology*, 12 (2), 174-180.
- Mikulincer, M., & Shaver, P. R. (2003). The attachment behavioral system in adulthood: Activation, psychodynamics, and interpersonal processes. In M. P. Zanna (Ed.), *Advances in experimental social psychology*, 35, 53 – 152.
- Mikulincer, M., & Shaver, P. R. (2005). Attachment theory and emotions in close relationships: Exploring the attachment-related dynamics of emotional reactions to relational events. *Personal Relationships*, 12, 149–168.
- Mikulincer, M., & Shaver, P. R. (2007). *Attachment in Adulthood: Structure, Dynamics, and Change*. New York: Guilford Press.
- Noftle, E. E., & Shaver, P. R. (2006). Attachment dimensions and the big five personality traits: Associations and comparative ability to predict relationship quality. *Journal of Research in Personality*, 40, 179-208.
- Petterson, T., & Arnetz, D. (2001). Factor analysis and predictors of student stressors. *Psychotherapy Psychosomat*, 70 (3), 39-94.
- Shaver, P. R., & Clark, C. L. (1994). *The psychodynamics of adult romantic attachment*. In J. M. Masling & R.F. Bornstein (Eds.), *Empirical perspectives on object relations theories* (105-156). Washington, DC: American Psychological Association.
- Sigelman, K. C. (1999). *Life-span human development*. 3rd edition. Brooks/Cole Publishing Company.
- Sroufe, L. A. (2005). Attachment and development: A prospective, longitudinal study from birth to adulthood. *Attachment & Human Development*, 7 (4), 349-367.
- Stroebe, M., Van Vliet, T., Hewstone, M., & Willis, H. (2002). Homesickness among students in two cultures: Antecedents and consequences. *British Journal of Psychology*, 93, 147-168.
- Thompson, R. (2008). Attachment-related mental representation: Introduction to the special issue. *Attachment & Human Development*, 10, 347-358.

- Van Tilburg, M. A. L., Vingerhoet, A. J. J. M., & Van Heck, G. L. (1996). Homesickness: A review of the literature. *Psychological Medicine*, 26, 899-912.
- Van vliet, T. (2001). *Homesickness: Antecedents, consequences, and mediating processes*. Wageningen. The Netherlands: Ponsens & Looijen.
- Velleman, R., & Orford, J. (1999). *Risk and resilience: Adults who were the children of problem drinkers*. Amsterdam: Harwood Academic Publishers.